

Rapport

Rapport naar aanleiding van een klacht over de regionale eenheid Noord-Nederland

Datum: 25 november 2013

Rapportnummer: 2013/179

Feiten

Verzoeker was op 30 maart 2011 's ochtends in een plantsoen te Groningen, waar hij naar zijn zeggen zijn dagelijkse oefeningen "Chi Kung" deed.

De politie kreeg die ochtend een melding dat een persoon zichzelf stond te bevredigen, met zijn broek op z'n knieën. Volgens de meldster droeg de man een lichte broek, een bruine jas en rode sjaal en zou hij grijs haar hebben. De man zou onder aan de heuvel staan, vlakbij het water.

Op enig moment kwam er politie ter plaatse en verzoeker - die zou voldoen aan het signalement - werd aangehouden wegens openbare schennis der eerbaarheid. Nadat verzoeker en de meldster op het politiebureau zijn gehoord, werd verzoeker weer in vrijheid gesteld.

Verzoeker deed op 13 mei 2011 aangifte van het doen van valse aangifte, gepleegd door de meldster die op 30 maart 2011 de politie belde en hem ter plaatse aanwees als schennispleger.

Bij brief van 16 juni 2011 klaagde verzoeker erover dat de politie hem ten onrechte had aangehouden. Daarnaast stelde hij de politie aansprakelijk voor de door hem geleden schade.

De politie liet verzoeker bij brief van 18 juli 2011 weten dat het openbaar ministerie had besloten dat verzoeker niet werd vervolgd wegens openbare schennis der eerbaarheid.

Op 16 januari 2012 bracht de klachtencommissie advies uit aan de politiechef. De klachtencommissie adviseerde de klacht ongegrond te verklaren.

De klachtencommissie oordeelde dat was gebleken dat de politie ter plaatse was gegaan na een telefonische (gedetailleerde) melding die bij de meldkamer was binnengekomen. In de periode voorafgaand aan 30 maart 2011 waren meerdere meldingen bij de politie binnengekomen over een schennispleger in het plantsoen. De klachtencommissie constateerde dat verzoeker – die voldeed aan het opgegeven signalement – op aanwijzing van een getuige op heterdaad werd aangehouden als verdachte van openbare schennis der eerbaarheid.

De klachtencommissie concludeerde dat de politieambtenaren correct en rechtmatig hadden opgetreden. Bovendien concludeerde de klachtencommissie dat de politieambtenaren niet disproportioneel zijn opgetreden.

Bij brief van 13 februari 2012 liet de toenmalige korpsbeheerder verzoeker weten dat hij het advies van de klachtencommissie overnam en hij verklaarde de klacht ongegrond.

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat hij op 30 maart 2011 door de politie in Groningen is aangehouden zonder dat daar voldoende aanleiding voor was.

Tevens klaagt hij over de brute wijze waarop de aanhouding is gegaan.

Tot slot klaagt hij erover dat hij nooit meer iets van de politie heeft gehoord met betrekking tot zijn aangifte van valse aangifte.

Visie verzoeker

Verzoeker heeft het gevoel dat hij als een zware crimineel is aangehouden, terwijl hij van niets wist en als onschuldige burger zijn ochtendoefeningen Chi Kung stond te doen. Tijdens het doen van een oefening moest verzoeker zijn voet verplaatsen omdat er anders een auto overheen zou zijn gereden. Deze auto kwam volgens verzoeker snel naar hem toe gereden en stopte op de plek waar even daarvoor zijn rechtervoet stond. Er kwamen twee personen uit de auto die zich niet legitimeerden en verzoeker zonder toelichting boeiden. Verzoeker werd overgebracht naar het politiebureau en pas bij het verhoor werd hem verteld dat hij was aangehouden wegens openbare schennis der eerbaarheid. Verzoeker heeft verklaard dat hij gewoon zijn oefeningen aan het doen was, en heeft daarbij aangegeven dat er in de Chi Kung oefeningen twee houdingen zijn die een ondeskundige toeschouwer op verkeerde gedachten zou kunnen brengen.

Het gebeuren is traumatisch voor hem geweest, aldus verzoeker. Hij is hardhandig, onmenselijk in de boeien geslagen en de politieambtenaren hebben hun agressie op hem bot gevierd, aldus verzoeker. Daarbij heeft hij ook nog eens drie uur in een cel moeten doorbrengen.

Volgens verzoeker hebben de aangevers een valse aangifte gedaan.

Verzoeker heeft gesteld dat de politie fout zit en vindt het onmenselijk dat de politie niet in staat is geweest om excuses aan te bieden.

Visie politie

De aanhouding

De politiechef is van oordeel dat verzoeker terecht is aangehouden en dat de aanhouding rechtmatig is. Hij heeft gesteld dat er meerdere feiten of omstandigheden zijn die verzoeker op 30 maart 2011 tot verdachte van openbare schennis der eerbaarheid maakten. Er waren al op eerdere dagen meldingen gedaan van een schennispleger in het plantsoen. Meerdere personen waren aan het bureau geweest om een vergelijkbare melding te doen. Hiervan is geen overzicht beschikbaar omdat korte meldingen vaak niet in BVH (het bedrijfsprocessensysteem van de politie) worden gezet, aldus de politiechef. De chef van de basiseenheid kon zich deze meldingen goed herinneren, omdat hij op het moment van de melding op 30 maart 2011 aanwezig was en - gezien de meerdere meldingen - had besloten dat er meer eenheden ter plaatse moesten gaan.

Voorts ging het om een gedetailleerde melding die was binnengekomen bij de meldkamer; een man stond zichzelf te bevredigen in het plantsoen, onder aan de heuvel, vlakbij het water. Deze man zou volgens de meldster een lichte broek, een bruine jas en een rode sjaal dragen en grijs haar hebben. Ter plaatse wees een vrouw naar verzoeker en verzoeker voldeed aan het signalement. Bovendien zagen de politieambtenaren dat verzoeker zijn handen bij zijn kruis had. Volgens de politiechef maakten deze feiten en omstandigheden dat er een redelijk vermoeden van schuld tegen verzoeker bestond.

De politiechef heeft voorts gesteld dat het een heterdaadsituatie betrof. Openbare schennis der eerbaarheid is een ernstig feit en er waren voldoende feiten en omstandigheden om te kunnen zeggen dat klager van dit ernstige feit werd verdacht, aldus de politiechef. De politieambtenaren zouden volgens de politiechef van een slechte taakopvatting laten blijken als zij verzoeker niet hadden aangehouden.

Omdat het een ernstig feit betrof, er al eerdere meldingen waren geweest van schennis der eerbaarheid in het plantsoen, de politieambtenaren meenden dat er sprake was van een redelijk vermoeden van schuld en er vanwege dit feit niet buiten heterdaad aangehouden kan worden, hebben de politieambtenaren er niet voor gekozen om de personalia van verzoeker vast te leggen en hem op een later tijdstip te horen.

De politiechef acht de klacht ongegrond.

De wijze van aanhouding

De politiechef is van mening dat verzoeker niet op brute wijze is aangehouden. De politieambtenaren waren weliswaar snel komen aanrijden, maar zijn op afstand van verzoeker gestopt. De politieambtenaren hebben zich gelegitimeerd en aan verzoeker meegedeeld dat hij was aangehouden en waarvan hij werd verdacht. Hierna is hij geboeid en in de auto geplaatst om overgebracht te worden naar het politiebureau.

Volgens de politiechef is de aanhouding netjes verlopen. De bewering van verzoeker dat er niet tegen hem is gesproken en dat hij direct in de boeien is geslagen, staat haaks op de

verklaringen van de betrokken politieambtenaren en op hetgeen verzoeker heeft verklaard bij het doen van aangifte. Verzoeker heeft toen verklaard dat er drie politieambtenaren uit de auto stapten en dat één van hen zei dat verzoeker werd verdacht van schennispleging, dat hij was aangehouden en mee moest naar het bureau. Desgevraagd heeft een politieambtenaar zich toen gelegitimeerd, aldus de verklaring van verzoeker tijdens het doen van aangifte.

Desgevraagd heeft de politiechef laten weten dat verzoeker is geboeid omdat hij het niet eens was met zijn aanhouding en derhalve geweld zou kunnen gebruiken tegen de politieambtenaren en de meldster, alsmede dat de politieambtenaren in een gewone burgerauto reden waarin geen afscheiding is aangebracht tussen de bestuurder en de achterbank waarop verzoeker moest plaatsnemen.

De informatieverstrekking ten aanzien van verzoekers aangifte

De politiechef heeft laten weten dat er naar aanleiding van verzoekers aangifte wegens het doen van valse aangifte geen verdere actie is ondernomen. De aangifte van openbare schennis der eerbaarheid, het verhoor van verzoeker en zijn eigen aangifte terzake het doen van valse aangifte waren dermate gedetailleerd dat nader onderzoek niets aanvullends zou opleveren.

De uitkomst van het onderzoek betrof een zogenaamde één-tegen-één verklaring zonder ondersteunend bewijs. De zaak is vervolgens geseponeerd. Hoewel het volgens de politiechef niet is gebeurd, had verzoeker hiervan bericht moeten krijgen. De politiechef acht de klacht hierover gegrond.

Informatie uit mutaties, processen-verbaal etc.

Mutatie

In een op 30 maart 2011 opgemaakte mutatie staat onder meer vermeld dat de politieambtenaren C. en K. de melding kregen dat er een man op heterdaad was betrapt in het plantsoen, die zichzelf aan het bevredigen was. Een getuige had gebeld en het signalement doorgegeven: het ging om een blanke man met grijs haar, een lichte spijkerbroek en een rode sjaal.

De politieambtenaren gingen ter plaatse en hielden verzoeker op heterdaad aan. Zij zagen namelijk een man die aan het genoemde signalement voldeed en die met twee handen ter hoogte van zijn kruis zat, aldus hetgeen is vastgelegd in de mutatie.

Proces-verbaal van aanhouding

In het proces-verbaal van aanhouding van 30 maart 2011 van de politieambtenaren C. en K. staat onder meer vermeld dat zij ter plaatse door een vrouw zijn geweest op een man die in het plantsoen stond. C. en K. hadden de vrouw aangesproken en hoorden en zagen dat zij de schennispleger aanwees en zei dat dat hem was.

Hierop zijn C. en K. richting de man gereden en zij zagen dat de man met zijn handen bij zijn kruis van zijn broek zat. C. en K. hebben de man medegedeeld dat hij was aangehouden voor het plegen van openbare schennis.

Proces-verbaal van aangifte

Mevrouw X heeft op 30 maart 2011 om 9.31 uur aangifte gedaan van openbare schennis der eerbaarheid. Zij verklaarde dat zij zag dat dit plaatsvond op een voor het openbaar verkeer bestemde plaats, namelijk in het plantsoen. X had gezien dat de man met zijn hand aan zijn geslachtsdeel trok.

X verklaarde dat zij 's ochtends over het paadje richting de heuvel liep en keek in de richting van de bosschages. X wist namelijk dat daar regelmatig een man staat, die zij daar zelf vaker heeft zien staan, die zich vaak heel vreemd gedraagt. De man maakt allerlei rare bewegingen, maar X had nooit gezien wat de man precies deed.

X verklaarde voorts dat zij inmiddels van andere mensen had gehoord dat de man daar vaker stond en dat hij zichzelf stond te bevredigen. Een week geleden had X een vrouw in het plantsoen getroffen die geconfronteerd was met de man, die zichzelf stond te bevredigen. De vrouw was daar heel overstuur van geweest.

Nu had X de man weer op die plek zien staan en X besloot om dit keer goed te kijken wat hij precies aan het doen was. X zag dat de man met zijn handen omhoog stond en daarbij bewegingen maakte, die zij het beste kon omschrijven als kniebuigingen. De man sprong niet, maar zakte steeds wat door zijn knieën en kwam dan weer omhoog. Daarbij hield hij zijn handen dus in de lucht.

X verklaarde dat zij vanuit de bosjes zicht had op de man. X zag hem deels van achteren en zij zag zijn linkerzij. X zag toen dat de man met zijn linkerhand zijn piemel vastpakte. X had niet kunnen zien of hij eerst zijn broeksluiting losmaakte. X zag toen dat de man draaibewegingen maakte met zijn heupen. X had daarbij zicht op een deel van zijn piemel, welke hij nog steeds vasthield met zijn linkerhand. X wist niet op welke wijze hij precies zijn piemel vasthield.

X liep door tot achter de heuvel en belde toen 112. Daar speelde zij met haar hond totdat de politie kwam. X wees de politieambtenaren op de man, waarna zij zag dat de man werd aangehouden.

X had tijdens het doen van aangifte een omschrijving van de man gegeven.

Proces-verbaal verhoor verdachte

Verzoeker verklaarde tijdens zijn verhoor op 30 maart 2011 om 10.30 uur dat hij in het plantsoen een rondje loopt en dan zijn Chi Kung oefeningen doet. Verzoeker verklaarde voorts dat hij zijn broek niet heeft laten zakken. Volgens verzoeker klopt het niet dat er die morgen een vrouw is geweest die hem in zijn blote kont heeft zien staan. Het is volgens verzoeker evenmin waar dat mensen hem die ochtend hebben gezien met zijn geslachtsdeel in zijn hand. Hij ontkende dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan openbare schennispleging.

Proces-verbaal aangifte

Verzoeker deed op 13 mei 2011 aangifte wegens het doen van valse aangifte. Hij verklaarde dat hij op 3 april 2011 (bedoeld zal worden 30 maart 2011; N.o.) Chi Kung aan het beoefenen was in het plantsoen en dat hij verrast werd door een auto die bijna over zijn voeten reed. Drie mannen stapten uit de auto en één van de mannen zei dat verzoeker was aangehouden op verdenking van schennispleging en dat verzoeker mee moest naar het politiebureau. Desgevraagd legitimeerde deze politieambtenaar zich, aldus de verklaring van verzoeker.

Verzoeker verklaarde voorts dat er aangifte tegen hem is gedaan en dat die aangifte onterecht is gedaan. Verzoeker verklaarde dat hij vals is beschuldigd van openbare schennis der eerbaarheid. Nogmaals verklaarde verzoeker dat hij geen onzedelijke handelingen heeft verricht en slechts oefeningen heeft gedaan in het kader van Chi Kung.

Proces-verbaal van bevindingen

In het proces-verbaal van bevindingen dat de politieambtenaren C. en K. naar aanleiding van verzoekers klacht op 11 augustus 2011 hebben opgemaakt, staat onder meer vermeld dat zij op 30 maart 2011 de melding hoorden, ter plaatse gingen en door een vrouw werden gewenkt die de schennispleger aanwees. C. en K. waren verder het voetpad op gereden en zagen een man die voldeed aan het opgegeven signalement. C. en K. zagen dat de man zijn handen bij dan wel ter hoogte van zijn geslachtsdeel had. Zij zagen dat de man een lichte broek en een rode sjaal droeg en grijs haar had. In het proces-verbaal staat voorts vermeld dat C. het dienstvoertuig op gepaste afstand tot stilstand bracht. C. en K. maakten zich bekend als politieagenten middels hun politielegitimatiebewijs en C. deelde de man mee dat hij was aangehouden ter zake schennisplegen en dat hij niet tot antwoorden verplicht was.

Beoordeling

I ten aanzien van de aanhouding

1. Het evenredigheidsvereiste houdt in dat de overheid een middel kiest om haar doel te bereiken dat niet onnodig ingrijpt in het leven van de burger en dat in evenredige verhouding staat tot dat doel. Dit houdt in dat de politie in een opsporingsonderzoek die werkwijze dient te kiezen die voor een burger het minst bezwarend is en die zo gering mogelijke inbreuk maakt op zijn persoonlijke levenssfeer.

2.1 Allereerst is van belang of verzoeker kon worden aangemerkt als verdachte in de zin van artikel 27 Wetboek van Strafvordering. Iemand kan slechts als verdachte worden aangemerkt wanneer er sprake is van een redelijk vermoeden van schuld. Dat vermoeden van schuld dient te steunen op specifieke feiten of omstandigheden van het geval en dit dient bovendien naar objectieve maatstaven gezien redelijk te zijn. Het is dus niet vereist dat op het moment dat wordt besloten om tot aanhouding over te gaan, ook al vast staat dat die persoon het gestelde strafbare feit daadwerkelijk heeft begaan.

2.2 Vast is komen te staan dat de politie een melding binnen kreeg dat een man zich in het plantsoen aan het bevredigen was. Daarnaast had de politie de dagen ervoor meerdere meldingen ontvangen dat in het plantsoen een schennispleger actief was. De Nationale ombudsman acht het niet zorgvuldig dat deze meldingen niet geregistreerd zijn in BVH, maar gaat er wel vanuit dat deze meldingen daadwerkelijk zijn gedaan, nu de teamchef zich kon herinneren dat hij - gelet op die meldingen - had besloten dat meerdere eenheden ter plaatse moesten gaan. Voorts spraken de politieambtenaren ter plaatse met de meldster, die verzoeker aanwees als de man die zichzelf stond te bevredigen. Ten slotte troffen de politieambtenaren verzoeker aan, die voldeed aan het signalement, en die met zijn handen bij zijn kruis stond.

Om een beeld te krijgen van de bewegingen die verzoeker naar eigen zeggen gemaakt zou hebben, heeft de Nationale ombudsman kennis genomen van een instructiefilmpje op YouTube waarop een man te zien is die Chi Kung oefeningen aan het doen is. De Nationale ombudsman heeft geconstateerd dat de bewegingen die bij deze oefening worden gemaakt op bepaalde punten sterke overeenkomsten vertonen met de beschrijving die aangeefster van verzoekers bewegingen heeft gegeven. Tegelijkertijd geven deze bewegingen – zeker wanneer deze van een afstand worden gezien – wel te denken.

Hoewel het heel goed mogelijk is dat verzoeker inderdaad zijn Chi Kung oefeningen deed en zich in het geheel niet schuldig maakte aan openbare schennis der eerbaarheid, oordeelt de Nationale ombudsman dat bovengenoemde feiten en omstandigheden op dat moment rechtvaardigden dat verzoeker als verdachte werd aangemerkt.

2.3 Verzoeker is ter plaatse meteen aangehouden en overgebracht naar het politiebureau. De politieambtenaren hadden verzoeker met zijn handen bij zijn kruis aangetroffen. Gelet op hetgeen de Nationale ombudsman op het genoemde filmpje heeft gezien, is het

voorstelbaar dat de politieambtenaren in de veronderstelling waren dat er sprake was van een heterdaad-situatie.

Nu het om een ernstig strafbaar feit ging, er reeds meerdere meldingen bij de politie waren binnengekomen en er kennelijk onrust onder bezoekers in het plantsoen was ontstaan, konden de politieambtenaren ervoor kiezen om verzoeker ter plaatse aan te houden. Door verzoeker op heterdaad aan te houden was de politie er immers van verzekerd dat verzoeker die dag zou worden gehoord en de zaak meteen zou kunnen worden opgepakt, hetgeen wellicht niet het geval zou zijn wanneer verzoeker zou worden uitgenodigd voor verhoor. In dat geval zou verzoeker er voor kunnen kiezen geen gehoor te geven aan de uitnodiging, hetgeen in de gegeven situatie onwenselijk was. Bovendien zou in geval verzoeker niet was aangehouden bij wandelaars de indruk ontstaan dat verzoeker (mogelijk) strafbare gedragingen mocht voortzetten.

Het evenredigheidsvereiste is niet geschonden.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

II ten aanzien van de wijze van aanhouding

1. Deze klacht richt zich op de volgende drie onderdelen: dat het politievoertuig bijna over verzoekers voeten reed, het gebrek aan informatie tijdens de aanhouding en het gebruik van handboeien.

2. De Nationale ombudsman kan zich niet uitspreken over de klacht dat het politievoertuig bijna over verzoekers voeten is gereden. De politieambtenaren C. en K. hebben weliswaar in hun proces-verbaal van bevindingen gesteld dat zij het voertuig op gepaste afstand van verzoeker tot stilstand hebben gebracht, maar de Nationale ombudsman hecht aan dit proces-verbaal niet meer waarde dan aan de verklaring van verzoeker. Dit proces-verbaal is namelijk pas op 11 augustus 2011 én naar aanleiding van verzoekers klacht opgemaakt. Er zijn dan ook geen feiten of omstandigheden op grond waarvan de Nationale ombudsman meer waarde hecht aan de ene verklaring boven de andere.

De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van het geven van een oordeel.

3. De klacht dat verzoeker werd aangehouden zonder dat hem de reden daartoe werd verteld en dat de politieambtenaren zich niet legitimeerden, mist feitelijke grondslag. Uit het proces-verbaal van aangifte van verzoeker blijkt immers dat één van de politieambtenaren hem heeft verteld waarvan hij verdacht werd en dat hij werd aangehouden. Ook blijkt uit dit proces-verbaal dat deze politieambtenaar zich desgevraagd heeft gelegitimeerd.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

4. Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten worden gerespecteerd. Het recht op onaantastbaarheid van het lichaam is neergelegd in internationale verdragen en de Grondwet. Het aanleggen van handboeien vormt een inbreuk op de lichamelijke integriteit van de betreffende persoon. In artikel 22 van de Ambtsinstructie voor de politie is bepaald dat een politieambtenaar een aangehouden verdachte ten behoeve van het vervoer handboeien kan aanleggen. Het gebruik van handboeien is slechts toegestaan als dit noodzakelijk is vanwege vluchtgevaar of gevaar voor de veiligheid van de verdachte, van de betrokken ambtenaar of van derden. Het aanleggen van handboeien mag geen automatisme zijn.

5. Voor de keuze om al dan niet tot het aanleggen van handboeien over te gaan, bestaat - naast het kader van de eerder genoemde Ambtsinstructie - de afwegingsruimte van de betrokken politieambtenaar voor het al dan niet gebruiken van handboeien. De betrokken ambtenaar moet in een specifiek geval de afweging maken of de aanwezige veiligheidsrisico's het aanbrengen van de boeien naar redelijk inzicht rechtvaardigen; hem komt de ruimte toe om de omstandigheden van de situatie en de persoon van de verdachte te beoordelen.

De Nationale ombudsman oordeelt dat uit het onderzoek niet is gebleken dat er feiten of omstandigheden waren die het gebruik van handboeien in deze situatie rechtvaardigden. Het zou zo kunnen zijn dat verzoeker het niet eens was met zijn aanhouding, maar er was geen concrete aanleiding om te veronderstellen dat hij zou vluchten dan wel een gevaar zou zijn voor zijn eigen veiligheid of die van anderen. Het feit dat verzoeker in een burgerauto overgebracht moest worden, rechtvaardigt evenmin het gebruik van handboeien nu van een concreet gevaar geen sprake was. Bovendien waren er meerdere eenheden ter plaatse gegaan, zodat er wellicht een dienstauto in de buurt was waarin wel een afscheiding tussen de bestuurder en de inzittenden achterin is aangebracht. Nu er geen sprake was van een situatie die het gebruik van handboeien rechtvaardigde, heeft de politie het recht op onaantastbaarheid van het lichaam onvoldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is op dit punt niet behoorlijk.

III ten aanzien van de informatieverstrekking

1. Het vereiste van goede informatieverstrekking houdt in dat de overheid ervoor zorgt dat de burger de juiste informatie krijgt en dat deze informatie klopt en volledig en duidelijk is. Zij verstrekt niet alleen informatie als de burger erom vraagt, maar ook uit zichzelf.

2. Vast is komen te staan dat verzoeker op 13 mei 2011 aangifte heeft gedaan van het doen van valse aangifte en dat er naar aanleiding van deze aangifte geen verdere actie is ondernomen. Het vereiste van goede informatieverstrekking brengt met zich mee dat wanneer een sepotbeslissing wordt genomen, de betrokkene hierover zo spoedig mogelijk wordt geïnformeerd door de politie/ het openbaar ministerie.

Zoals de politiechef reeds heeft gesteld, had verzoeker geïnformeerd moeten worden over het sepotbeslissing. Dat de politie verzoeker hiervan niet in kennis heeft gesteld, is in strijd met het vereiste van goede informatieverstrekking.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de regionale politie-eenheid Noord-Nederland, is:

- gegrond ten aanzien van het gebruik van handboeien, wegens het schenden van het vereiste dat grondrechten worden gerespecteerd, te weten het recht op onaantastbaarheid van het lichaam;
- gegrond ten aanzien van het niet informeren over de sepotbeslissing, wegens schending van het vereiste van goede informatieverstrekking;
- niet gegrond ten aanzien van de aanhouding;
- niet gegrond ten aanzien van de informatieverstrekking tijdens de aanhouding.

Ten aanzien van de klacht dat de politie bijna over verzoekers voeten reed, onthoudt de Nationale ombudsman zich van het geven van een oordeel.